

USAC Bestuur 92

Jaarverslag Bestuursjaar 2020-2021

Waarde leden der Utrechtse Studenten Alpen Club,

In het volgende document is een verslag te vinden van ons jaar als tweeënnegentigste bestuur van de USAC. Het was ons een genoegen.

Veel liefs,

De Klimfluencers

92ste bestuur der Utrechtse Studenten Alpen Club

Lotte Löhr – *Praeses*

Harmjan Lever – *Vice-Praeses*

Marah Seremak – *Ab Actis*

Heleen Lanthers – *Fiscus*

Aart de Jong – *HSHG*

Karim Hajji – *MatCom*

Jaarverslagen bestuur 92

Beste lezer,

Het einde van ons bestuursjaar is in zicht en dat het een onvergetelijk jaar is geweest, is zeker. Een jaar met hoogte- en dieptepunten; van geen kerstweek naar een 'normaal' Bussumweekend en van niet meer binnen mogen klimmen bij Klimmuur Utrecht naar terug naar het oude tijdslot van ruim anderhalf jaar geleden zónder reservering. Iemand uit ons bestuur benoemde dat we eigenlijk vooral crisismanagers waren en daarna pas onze daadwerkelijke bestuursfunctie. Ik kan hem geen ongelijk geven.

Laat ik vooropstellen dat ik ongelooflijk trots ben op mijn bestuursgenoten. We wisten dat we een bestuursjaar in tijden van corona ingingen, maar niemand kon ons voorbereiden op wat dit echt zou betekenen. We hadden geen idee met welke maatregelen we te maken zouden krijgen en wat wel en niet zou mogen. We moesten alles zelf uitvogelen (welke maatregelen gelden nu? mogen we wel sporten? hoe doe je een online ALV? Is het verantwoord om de alpenclimbing door te laten gaan?), moesten activiteiten afzeggen, maar moesten ook nieuwe activiteiten bedenken en opeens heel snel uit de grond krijgen, omdat de maatregelen weer veranderden. Soms voelde het als een uitputtingsslag op ons creatieve vermogen, maar als er wel iets door kon gaan, overheerste het trotse en voldane gevoel. Trots ben ik ook op de vereniging; dat de opkomst bij het boulderen in bussum zo groot was, dat de tijdsloten bij KMMU meteen weer vol zaten en dat we met zo velen in La Bérarde zaten. Ook voor de commissies was dit geen gemakkelijk jaar, hen wil ik daarom in het bijzonder bedanken. We weten dat zo'n corona-jaar niet gemakkelijk is en zijn enorm dankbaar dat jullie je zo zijn blijven inzetten voor de vereniging.

Maar los van de trots en de dankbaarheid, is dit jaarverslag niet bedoeld voor alleen maar sentimenteel gezwijmel. Want wat hebben wij nu daadwerkelijk gedaan? Het jaar begon met veel contact met Klimmuur Utrecht. We startten met een extra tijdslot op de maandagmiddag en gingen door met het mixed klimmen initiatief van bestuur 91. Ook waren meteen de eerste gesprekken met Mesa Cosa om ervoor te zorgen dat USAC'ers weer voor het originele tarief konden klimmen. Het begin van het jaar stond ook in het teken van de introductie van de USAPP. Voor zowel ons als de leden was (en is) het een beetje uitvogelen welke rol de USAPP precies speelt in de communicatie, maar met inmiddels 215 gebruikers, kunnen we wel stellen dat een groot deel van de vereniging hier gebruik van maakt. De winterbingo zorgde voor een goede start en inmiddels is er elke dag wel een berichtje te vinden van het bestuur of van een USAC'er. De pushberichten blijken ideaal te werken voor de laatste reminder voor activiteiten. Er was een online, zeer geslaagde pubquiz en we gaven een nieuwe vorm aan het

pietenklimmen. Mid-december ging de lockdown in en kon er niet meer geklommen worden bij Klimmuur Utrecht, ook kon helaas de kerstweek niet doorgaan. Dit betekende echter niet dat de USAC stil kwam te liggen. Er werd samen intersacciaal online gesport en gebakken, we boulderden buiten bij Bussum met warme chocomel, wat keer op keer een groot succes was met een goede opkomst. Er waren valentijnswandelingen om mensen nog wel met elkaar in contact te laten komen en de eerste editie van de lezing 'USAC'ers op avontuur' was een feit. We zorgden ervoor dat er gratis geklommen kon worden bij Kalymnos, dat de IV-cursussen door gingen en er was een gesprek met de OC. We updaten ons privacybeleid en er werden plannen gemaakt om meer mensen op te leiden én er was een plan voor de lenteweek. De combiweek ging helaas niet door en de lenteweek ook niet. Ondanks deze dieptepunten was er weer een online ALV waar er geld beschikbaar werd gesteld voor twee grote plannen. Er waren gesprekken met Mesa Cosa over de leden en we bleven door klimmen bij Kalymnos, Bussum en Neoliet en op een gegeven moment mocht er weer geklommen worden bij Klimmuur Utrecht. Er kwam een extra tijdslot en de eerste USAC Competitie was een feit. Er was een informatieavond voor leden die interesse hadden in een bestuursjaar om zo de eerste stapjes te zetten richting een eerlijke bestuursselectieprocedure. Ook werd er een informatieavond gehouden voor iedereen die van plan was om naar de Alpengamping te komen. De eerste klimweekendjes startten weer. Er werd een multipitch week opgezet, de Klimweek ging door en de USAC Camping in La Bérarde met ruim 75 deelnemers was een groot succes! Heel even voelde het alsof Corona nooit een ding was. De introductieperiode was een succes met een geweldig Bussumweekend. Kader werd bedankt met roti en de eerstejaars maakten kennis met het buitenklimmen tijdens hun introductieweekendje. In de laatste weken zijn er zelfs nog borrels geweest.

Voor ons is de cirkel rond. We begonnen in een crisis en hoewel corona nog lang niet weg is, lijkt de crisis ietsje minder dan een jaar geleden. Er kan inmiddels weer geklommen worden, zonder reservering bij de Klimmuur. We hebben ons best gedaan om zoveel mogelijk dingen te realiseren die er voor zorgden dat het verenigingsleven kon blijven bestaan. Makkelijk was het zeker niet, maar we hebben ons best gedaan. Hoewel ik het al eerder heb benoemd, wil ik het volgende nogmaals zeggen: Ik ben enorm trots op alle USAC'ers. Samen zorgen we ervoor dat de USAC de leukste, gezelligste, sportiefste sportvereniging van heel de wereld blijft. Enorm bedankt!

- Lotte Löhr, voorzitter Bestuur 92

Lotte Löhr - Praeses

Aan het begin van het jaar schreef ik: *‘Mijn bestuursjaar zal er ongetwijfeld anders uitzien dan een gemiddeld bestuursjaar.’* En hoewel ik natuurlijk zelf niet een ‘gemiddeld’ bestuursjaar heb gedaan, weet ik wel dat dit een buitengewoon interessant, divers, uitdagend, leerzaam maar vooral leuk bestuursjaar is geweest. In mijn jaarverslag zal ik kort toelichten wat we allemaal hebben gedaan.

Binnen de vereniging

Bestuur

Ten eerste heb ik mijn best gedaan om samen met mijn bestuursgenoten de USAC zo goed mogelijk te besturen. Dat dit af en toe lastig was, mag ook benoemd worden. Zeker in de winterperiode met een lockdown en avondklok was het af en toe erg lastig om gemotiveerd te blijven, maar we hebben ons best gedaan om altijd te blijven kijken naar wat wél kan. We hebben elke kans aangepakt om iets te verzinnen en/of organiseren en we deden ons best om bij zoveel mogelijk verenigingsmomenten aanwezig te zijn. Ik ben super trots op mijn bestuursgenoten en ik vond het heel fijn om te zien hoe iedereen zijn eigen kwaliteiten kon inzetten waardoor we uiteindelijk een super team vormde.

Verenigingsgevoel

Een lockdown en avondklok doen natuurlijk niet heel veel goeds voor een verenigingsgevoel, maar dat betekent niet dat er niets mogelijk was. Om toch nog een beetje met elkaar in contact te blijven, heb ik mijn best gedaan om alsnog zo veel mogelijk momenten te faciliteren waar we als vereniging met elkaar in contact konden blijven. Zo startten we online het intersacciaal samen sporten en de pubquiz en had ik veel contact met externe partijen zoals Bussum, Mesa Cosa en Neoliet zodat er nog veel buiten geklommen kan worden. Door veel contact te hebben met Bussum konden we een tijdje lang, eens in de twee weken buiten boulderen, wat altijd heel gezellige middagen waren en waar het verenigingsgevoel volop aanwezig was. Hetzelfde geldt voor het contact met Neoliet en Mesa Cosa waardoor er veel momenten zijn gecreëerd waar USAC'ers elkaar konden zien. Ook ben ik blij dat wij nog andere activiteiten hebben opgezet zoals het Sinterklaas Klimmen, de Winterbingo en de USAC Competitie.

Kader

Helaas is er nog steeds een tekort aan kader. Hoewel Aart en ik een aantal plannen hadden, is dit erg lastig gebleken door de hoeveelheid weekendjes die niet door zijn gegaan. Gelukkig heeft Aart alsnog een aantal goede dingen kunnen regelen door onder andere de MP-week. Het kader tekort is iets waar onze opvolgers van bewust zijn en hier al een goed plan voor hebben.

Meerjarenplan

Bestuur '90 heeft onderzocht wat de noodzaak is voor een meerjarenplan. Toendertijd bleek dit niet nodig te zijn. De afgelopen twee jaar is echter wel gebleken dat de klimsport populairder is dan ooit, wat zich uit in een toenemend aantal inschrijvingen. Ook dit jaar hadden we bijna 100 aanmeldingen te veel. Dit jaar was echter nog niet het jaar om te groeien, na onder andere de grote achterstanden door Corona. Ik heb een document gestart waar meer informatie te vinden hoe de USAC eventueel kan groeien en wat de uitdagingen hierbij zijn.

Overig

Daarnaast waren er nog een aantal andere dingen die ik wil benoemen, maar die in eerste instantie niet bij mijn beleid hoorden. Ten eerste hebben we ervoor gezorgd dat mensen die interesse hadden in een bestuursjaar bij de USAC nu heel openlijk de kans hadden om dit aan te geven. Tijdens de informatieavond konden er vragen gesteld worden en konden leden aangeven in welke functie ze interesse hadden. Hierdoor is er meer openheid ontstaan in dit proces en is er minder sprake van vriendjespolitiek. Bovendien heb ik me erg ingezet om de sociale veiligheid te verbeteren. Dit heb ik vooral gedaan door tijdens de introductieperiode hier extra aandacht aan te besteden. Zo was het een belangrijk onderdeel tijdens het introcafé en tijdens de spellen in Bussum. De introductiecommissie heeft hier een zeer grote rol ingespeeld door mijn verzoeken super actief op te pakken en er serieus mee aan de slag te gaan.

Buiten de vereniging

Externe en intersacciale contacten

Een andere belangrijke taak was het onderhouden van externe contacten. Het contact met Klimmuur Utrecht verliep heel erg goed. Door veel aanwezig te zijn op de hal kon er makkelijk met Jorn

gecommuniceerd worden, wat zeker in het afgelopen coronajaar erg belangrijk was. Er moest veel worden ingespeeld op de maatregelen, maar de belangen van de USAC moesten ook behartigd worden. Het is zelfs nog gelukt om een extra tijdslot voor €4 entree weten te krijgen, maar helaas was daar niet genoeg animo voor bij de vereniging. Desondanks kijk ik erg positief terug op het contact met Klimmuur Utrecht.

Ook het contact met Mesa Cosa is goed verlopen. Het jaar begon met dat USAC'ers op dat moment hetzelfde tarief betalen als andere klimmers voor Kalymnos, terwijl dit niet overeenkomt met het contract. Na goede gesprekken met Mesa Cosa is het gelukt om dit weer terug te draaien en konden USAC'ers hun dagpas voor een deel declareren bij Heleen. Daarnaast is het gelukt om ook nog twee extra gratis tijdsloten te bemachtigen voor USAC'ers tijdens de lockdown. Hierdoor kon gelukkig een deel van de cursussen doorgang vinden! Het contact met de voorzitter van de OC Loes verliep heel erg prettig.

Contact met Uboulder is er ook geweest. Zo is onder andere het Boulderpaddo project gestart. Dit is opgezet vanuit Uboulder, maar USAC werkt hier aan mee. Ook is er contact met Uboulder geweest over de uitgelote eerstejaars. In de afmeldingsmail is een verwijzing geweest naar Uboulder en een aantal hebben zich daarom ingeschreven bij Uboulder.

Zoals eerder benoemd hebben we ook een beroep gedaan op Bussum. Contact met de eigenaar verliep soepeltjes en we zijn heel blij dat we nog een aantal keer met veel USAC'ers buiten hebben geboulderd. Aan het begin van het jaar benoemde ik ook het contact met de boulderhallen. Hoewel we inmiddels helaas minder korting kunnen krijgen bij Sterk, is het wel gelukt om korting weten te bemachtigen bij Zuidhaven.

Naast alle klimhallen zijn er nog andere partijen zoals de NSAC die belangrijk zijn voor de USAC. Met de NSAC hebben we een intersacciale lezing weten te realiseren en zijn wij als USAC een voorbeeld geweest voor andere SAC's met betrekking tot sociale veiligheid. Ik vind dit erg belangrijk en ik ben er daarom ook heel erg blij mee dat ik samen met VCP Nika de sociale veiligheid binnen de USAC heb geprobeerd te verbeteren.

Harmjan Lever - Vice Praeses

Een jaar lang heb ik de functie Vice Praeses mogen bekleden, een functie die ik nu zie als eentje die de taak heeft om te focussen op de interne verbindingen binnen de vereniging. Tussen lid en lid, lid en commissie en tussen commissie en bestuur. Toen ik mijn beleid schreef wist ik dat corona een onderdeel zou zijn van m'n jaar, maar dat dat 'kleine herfst golfje' nu pas over zou zijn had niemand verwacht. Dit maakte mijn functie denk ik een stuk uitdagender dan normaal. Ik zal proberen mijn jaarverslag chronologisch vorm te geven.

We beginnen vorig jaar oktober, voor de tweede lockdown, de avondklok en de delta variant. Ik probeerde m'n eerste borrel te organiseren maar die kon een week van te voren weer afgelast worden. Dat betekende minder ruimte voor sociale interactie, en met het klimmen was er door het reserveringssysteem ook minder ruimte om nieuwe mensen te leren kennen. Om te zorgen dat er wél die mogelijkheid was voor de eerstejaars en natuurlijk de rest van de USAC heb ik toen samen met m'n bestuursgenootjes de mixed klimmen maandagen georganiseerd. Dat vond ik erg leuk en we kregen veel positieve feedback vanuit de leden. Met de tweede lockdown was het echt nog wat lastiger, aangezien samen sporten ook niet meer mocht. Een vereniging is in essentie niks meer dan een groep mensen, en wanneer het verboden is om als groep samen te komen is het uitdagend de vereniging bij elkaar te houden. Ondertussen waren veel leden ook 'online moe' en was het animo om op de discord samen te komen laag. Ik denk dat dit ook het moment was waarop ik het minst gemotiveerd was om m'n taken uit te voeren. Rond Maart kreeg ik weer een stuk meer energie omdat we weer langzamerhand dingen konden organiseren. Met de accie was er toen opeens weer een kano sessie en ik was in samenwerking met andere SAC's en de NSAC een online intersacciale lezing aan het opzetten. Ook heb ik een online lezing georganiseerd genaamd USAC'ers op avontuur waarbij 3 leden ongeveer 20 minuten de tijd kregen om te vertellen over hun alpien/klim/wandel avontuur. Zelf vond ik het erg leuk om en fijn om in de tijden waarop je opgesloten zat in je huis weg te kunnen dromen over vrijheid en avontuur. De grote lezing die ik met Leto geregeld heb had een goede opkomst van de andere SAC's, maar helaas was het in de collegezaal die ik voor de USAC gereserveerd had rustig. Gelukkig bereikte de nieuwe rock-in's wel veel leden, alle ~420 leden kregen voor het eerst sinds jaren niet één maar zelfs twee prachtige tijdschriften op hun deurmat. Ik ben erg blij dat de redactie weer lekker draait. Nu ik aan het einde sta van m'n bestuursjaar heb ik ook nog net een normale (maar mega gezellige) borrel kunnen organiseren bij marktzicht. Ik sluit m'n jaar af met een veel beter beeld van de USAC, met nog meer liefde voor onze prachtige vereniging en met de hoop nog vele jaren lid te kunnen zijn.

Marah Seremak - Ab Actis

Wat een jaar! In tegenstelling tot Bestuur 91 waren we er wel op voorbereid, maar de effecten van corona op het besturen van een vereniging bleven enorm. Beslissingen die normaal vanzelfsprekend gingen moesten nu eindeloos worden besproken, om dan weer bruut te worden onderbroken door wéér nieuwe maatregelen. Als Ab Actis had ik geluk: de lockdown hield de nieuwsbrief niet tegen. Notuleren kon ook nog, desnoods bij online vergaderingen. Het ledenbestand bleef gelukkig ook onaangetast door het virus.

Waar ik het meeste voldoening uit haalde waren de momenten waarop ik merkte dat mijn mails werden gelezen; dat mensen het erover hadden. Ook heb ik enorm genoten van mijn bestuursgenoten. Ondanks alle onzekerheden van dit jaar, hebben we doorgezet en de vereniging draaiende gehouden (en net ietsje beter achtergelaten!)

Ik ga nu even langs al mijn beleidspunten, reflecterend op wat ik wel en niet heb bereikt.

Verbinding via de nieuwsbrief

Een hoofdpunt van ons beleid was het zorgen voor verbinding binnen de USAC, ondanks de onzekere tijden van corona en social distancing. Hieraan heb ik bijgedragen door leden een plekje te geven in mijn nieuwsbrieven. Ik deelde jullie prestaties, creatieve ondernemingen (bijv. Friso's muziek), USAC liefde (Daans combiweek) en alle leuke stukjes die jullie me opstuurde (Megs quarantainetips). Verslagen van USAC activiteiten deelde ik ook graag, zoals van Utrecht-Monte Cervino. Als laatst heb ik ook nog in samenwerking met cupido Leo de Luijaard een USAC First Dates georganiseerd.

Een vaste frequentie van de nieuwsbrief bleek lastig. Wat uiteindelijk natuurlijker ging was dat ik wachtte op genoeg promomateriaal van commissies en bestuursleden, zodat ik dat kon bundelen en in 1 keer opsturen via de nieuwsbrief - in plaats van dat de promomail onnodig veel werd gebruikt. Af en toe kwam er een activiteitenmail tussendoor, maar meestal had ik genoeg te melden voor een hele brief. Soms te veel zelfs. Bondig schrijven vind ik nog altijd lastig, maar ik probeerde promo altijd in te korten waar nodig.

USAC inspiratie

Tja, wie zal zeggen of mijn nieuwsbrieven 'inspirerend' waren? Ik hoop vooral dat ze een representatief beeld van de USAC hebben gegeven. Niet alleen sporten kwam aan bod, ook het sociale aspect van de vereniging. Ik heb geprobeerd ons beleid van sociale veiligheid te vertegenwoordigen via de

nieuwsbrieven. De vertrouwenspersonen kregen een vast plekje in de nieuwsbrief, en ik heb campagnes tegen eenzaamheid en seksueel geweld onder studenten gedeeld. Ook heb ik Eva geïnterviewd over eetstoornissen binnen de klinsport. Op deze manier probeerde ik mijn steentje bij te dragen aan een veiligere USAC.

Ledenbestand

Begin van het jaar beloofde ik processen te automatiseren. Dit bleek nogal lastig, onder andere door mijn gebrek aan kennis over Wordpress, en omdat de Sitecie toe was aan nieuwe leden. Toch is het met hulp van Sitecie'ers en bestuursgenoten gelukt om wat errors op te lossen en is de synchronisatie met maillijsten bijna weer gefixt - hiermee zal ik mijn opvolger nog assisteren waar nodig. Verder is het na eindeloze promo gelukt om de sitecie nieuw leven in te blazen! Dat zal ook heel fijn zijn voor mijn opvolger. Momenteel ben ik bezig een overdrachtsmoment in te plannen, zodat wat minder actieve Sitecie'ers hun waardevolle kennis kunnen delen en dan eventueel de commissie uit kunnen stappen.

Dat was het voor mij dit jaar! Ik heb enorm veel geleerd en hou nu nóg meer van de USAC :)

Heleen Lanthers - Fiscus

Als ik aan mensen vertel dat ik een bestuursjaar doe zeggen ze wel eens tegen me: “Je zal het wel rustig hebben met corona, er is toch niks te doen”. Nu weet ik natuurlijk niet hoe een normaal USAC bestuursjaar er uit ziet, maar ik heb toch het idee dat ons jaar zeker niet rustig is geweest. Het klopt natuurlijk dat er wat betreft declaraties minder activiteiten zijn geweest, toch werden mijn fiscus dagen goed gevuld met dingen te doen en daar wil ik je graag over vertellen.

USAC kortingen

Zo ben ik in het begin van mijn jaar lastige gesprekken met Olympos aangegaan en werd ik als gevolg daarvan overstroomd door declaraties. Ik vond het echter fantastisch dat ik het voor elkaar heb gekregen dat niet alleen USAC leden, maar ook Alumni voor 4 euro kunnen klimmen bij Olympos. Daarnaast heb ik er voor gezorgd dat we korting krijgen op Conscribo ons boekhoudprogramma en 10% korting voor iedereen bij Dress Me. Ik ben samen met Lotte het gesprek aan gegaan met KMU om daar extra te kunnen klimmen. Tot slot heb ik voor een extra subsidie mogelijkheid kunnen zorgen bij de Sportraad, waar alle verenigingen gebruik van konden maken. Korting regelen ging wel lekker, geld uitgeven bleek toch nog lastig af en toe.

Bijhouden van de boekhouding

Van te voren had ik me voorgenomen om zo snel mogelijk declaraties terug te betalen en ook om zo snel mogelijk geld bij de leden te incasseren. Het snel betalen van declaraties, daar ben ik wel tevreden over, al kan ik niet ontkennen dat ik er een of twee over het hoofd heb gezien. Wat betreft de Olympas declaraties ben ik het zelfs helemaal anders gaan doen, omdat het anders veel te veel werk was, die ben ik gaan bundelen zodat ik slechts per kwartaal de bedragen hoefde over te maken. En ondanks dat ik de mailtjes die mensen stuurde niet meer beantwoorde, ben ik iedereen toch dankbaar voor de berichtjes die er in stonden, want ik heb ze natuurlijk wel allemaal met plezier gelezen. Wat betreft het incasseren ging het ook iets anders dan gepland, wat blijkt, incasso's zijn relatief duur per stuk, dus het is beter om dingen samen te bundelen om zo alles in een keer te incasseren. Maar ja, door corona waren de activiteiten soms dun gezaaid, en dus zo ook mijn incasso.

Overigens heb ik erg genoten van het bijhouden van de boekhouding, ik vind het een heerlijk rustgevende taak, lekker dingen ordelijk maken, erg bevredigend en als het allemaal ook nog eens klopt

als je klaar bent is het echt de kers op de taart. Daar staat tegenover dat ik ook genoeg frustratie momenten heb gehad, maar laten we daar niet op in gaan ;)

Afsluiten van het jaar

Ergens is het jammer dat een bestuursjaar slechts een jaar duurt, daardoor doe je veel dingen maar één keer, terwijl ik toch zo veel beter zou zijn in dat tweede jaar. Ondertussen ben ik begin september begonnen aan mijn master, terwijl ik elk gaatje opvul met het afsluiten van het boekjaar en bestuursjaar. Nu ik op week drie zit kijk ik er stiekem en voor het eerst toch wel naar uit om het stokje over te dragen en me weer volledig te richten op mijn eigen leven. Al ga ik het boekhouden denk ik wel missen. Overigens als ik nog een jaar Fiscus zou zijn, zou ik me meer richten op het contact met de commissies, ik denk dat daar nog wat te winnen valt. Verder kan ik alleen maar zeggen dat ik mijn beste beentje heb voortgezet en vervolgens ben blijven lopen :)

Aart de Jong - HSHG

Na een aantal jaar bij de USAC waarbij ik met veel USAC-weekenden mee ben geweest en ook met veel plezier met de ACCIE activiteiten heb georganiseerd kreeg ik begin dit jaar de kans om als HSHG deze dingen te combineren en zelf de klimweekenden te gaan organiseren. Het enige probleem was dat we midden in de corona-crisis zaten en dus alle grenzen dicht waren. Op dat moment was de eerste golf echter net achter de rug en met de vaccins in zicht was ik optimistisch en hoopte ik dat in het voorjaar het buiten klimmen weer van start kon gaan.

De nieuwe, besmettelijkere varianten gooiden echter roet in het eten en voor de eerste klimtrip moest ik wachten tot begin juli! Evengoed was ik wel veel bezig met het voorbereiden van het klimmen in het voorjaar voor het geval het wel kon. Want het kon toch niet zo zijn dat de situatie ineens verbeterde en er niets geregeld was? Zo had ik de introweekenden gepland in de maanden maart en april en kwam daar later een soort van verlate Kerstweek, namelijk de Lenteweek bij. Het kader hiervoor regelen was erg lastig want ook zij konden weinig toezeggen door de onzekere situatie. In januari/februari werd het met de britse variant duidelijk de buiten klimmen er de komende maanden niet in zou zitten en daar had ik het behoorlijk zwaar mee.

Ondertussen hield ik me ook meer bezig met wat meer algemene bestuurstaken zoals het regelen van de bestuurskleding, het ontwerpen van de kerstkaart en toch ook wat meer klim-dingen zoals de alpenclimbing, het kerst klimmen en de klimzaterdagen bij Neoliet en Bussum. Dat laatste overigens met veel voldoening want het was de eerste activiteit waarbij veel USAC'ers weer fysiek aanwezig konden zijn!

Gedurende het voorjaar gingen de vaccinaties eindelijk hun werk doen en het zag er naar uit dat we in de zomer eindelijk van start konden gaan! De Lenteweek in mei werd de MP-Week in juli en na 8-9 maanden bestuur kon ik ook eindelijk aan de slag als HSHG! Na enorm veel regel en gedoe met coronamaatregelen was MP-week een succes! Met 9 man hebben we een week gemultipitcht bij Orpierre! We hadden een leuke groep, het weer was heerlijk en een mooi aantal deelnemers hebben de cursus gedaan en hun MP gehaald! In augustus vond ook de allereerste boulderweek van de USAC plaats en wel maar het legendarische Magic Wood! Wederom met een groep van 9 en hoewel ik er zelf niet bij was om het te ervaren, waren de deelnemers erg enthousiast!

In de laatste maanden heb ik naast de MP-week ook een boulderweek in Magic Wood, 2 SP-cursus weekenden en 3 reguliere weekenden weten te realiseren! Na anderhalf jaar corona was het erg fijn om weer USAC'ers naar de rots te sturen en te horen hoe geslaagd het weekend was en hoeveel er weer hun SP gehaald hadden!

De laatste maand was erg intensief. Waar er in een normaal jaar tussen juli en oktober slechts 2-3 klimweekenden plaatsvonden, had ik al de bovengenoemde klimtrips in deze periode georganiseerd en waar iedere andere HSHG de (financiële) afhandeling van de weekenden in samenwerking met de vorige HSHG leert tijdens de intro kwam dat bij mij aan het eind van het jaar, terwijl ik ook alweer de volgende intro-weekenden aan het organiseren was. Hoewel het vinden van kader altijd al lastig is, had ik het gevoel dat veel kader na anderhalf jaar USAC toch minder enthousiast was om nog weekendjes mee te gaan. Gelukkig is het uiteindelijk met een aantal enthousiaste kaderleden en vooral ook veel nieuw kader-IO toch allemaal gelukt zoals het er nu naar uitziet is het kader voor alle introweekenden rond!

Het was een raar en intensief jaar maar ook een om nooit te vergeten! Ik vond het enorm leuk om met mijn fantastische bestuursgenoten de USAC door de corona-periode heen te helpen en ik denk dat we het goed hebben gedaan! Na de wissel, als onze opvolgers onze taken overgenomen hebben, hoop ik nog vaak (buiten) met ze te gaan klimmen, boulderen en chillen want afgelopen jaar is het daar veel te weinig van gekomen!

Karim Hajji - MatCom

Ondanks dat de klimweekenden in de herfst niet door gingen was ik het jaar optimistisch begonnen. Op eigen initiatief gingen ook weinig mensen klimmen, dus het materiaal (dat destijds in mijn studio lag) leek zichzelf te beheren. Ik was net afgestudeerd en gebruikte mijn tijd onder andere om me in ons privacybeleid te verdiepen, wat nodig was om de USAPP te lanceren. Tijdens de lockdown van de kerst (en daarna) ben ik begonnen met werken. Dat was toen prima te combineren, maar werd lastiger toen de zomer eraan kwam. Ik heb me nooit als matcom zo tevreden gevoeld toen iedereen uiteindelijk langskwam en mijn kasten bijna helemaal leeggeplunderd waren.

Dat laatste maakte mijn verhuizing wel makkelijker. Ik heb de laatste maanden van mijn bestuursschap mogen genieten van een berging, waar nu wekelijks weekendgangers komen gluren. Nu al het materiaal echt door mijn handen gaat krijg ik pas echt een idee wat er extra nodig is en wat vervangen moet worden maar ik hoop mijn opvolger nog veel te kunnen ondersteunen.

Investeringen

Ik heb voor de zomer het meeste besteld. Als een echt klimfluencer heb ik voor de verandering wat modieuze helmen gekocht, die iets lichter zijn en mooie kleurtjes hebben. Verder kreeg ik van veel boulderaars de opmerking dat de crashpads voldeden, en heb zodoende 4 nieuwe bouldermatten gekocht. Zo kunnen we bij de lange weekenden in de lente weer lekker naar Fontainebleau zonder dat mensen met gebroken enkels terugkomen. Ik heb ook besloten om twee klettersteigsets te kopen omdat het vorige paar volgend jaar afgeschreven mag worden.

Afschrijvingen

Ik heb dit jaar heel weinig hoeven afschrijven. Pas na de zomer bleek het dat twee dubbeltouwen aan vervanging toe waren en ik was blij dat ik al voor de zomer had geïnvesteerd in twee nieuwe. Verder zijn er ook een aantal bouldermatten afgeschreven, dus als iemand nog een bankje ervan wil bouwen mogen ze mij een berichtje sturen.

Giften

Er zijn verschillende leden die materiaal hebben gedoneerd. Zo heeft Karin Sant ons een bos nuts gegeven en heb ik van Sjoukje een pickel gekregen. Frits haalde ook opeens een set pickels uit een hoge hoed die hij ooit had afgeschreven. Hiervan heb ik een aantal weer aan de inventaris toegevoegd die volgens hem “te lang” waren maar waar ik wat slungels toch blij mee heb kunnen maken. Verder was een van de alpentouwen die ik bij de NKBV deal had besteld 20 meter te lang, en voor dat extra stuk heb ik niet meer hoeven betalen.